

ANSGAR MAGASINET

NUMMER 1 / VÅR 2024

I PAULUS SINE FOTSPOR

«For vi er hans verk, skapt i Kristus Jesus til gode gjerninger, som Gud på forhånd har lagt ferdige for at vi skulle vandre i dem.»

Efeserne 2, 10

Kunnskap, relasjoner og engasjement

Av Øyvind Skjegstad

KUNNSKAP, RELASJONER OG ENGASJEMENT er Ansgarskolens verdier, verdier som vi hver dag vil leve ut her ved skolen. Da jeg ved årsskiftet fikk lov å overta roret og rektorstillingen, kjente jeg på en tilhørighet til disse verdiene.

Jeg tror på et lederskap som er basert på kunnskap, hvor vi alltid søker å basere våre beslutninger på fakta og innsikt. Jeg vil at relasjoner skal være en helt sentral byggestein i alt vi gjør både som skole og arbeidsfellesskap. Når jeg sa ja til denne jobben var en av de viktigste grunnene alle de flotte medarbeiderne vi har her – som har et så stort engasjement: engasjement for faget sitt, for kollegaene sine og for studenter og elever.

Som leder av Ansgar høyskole og bibelskole har jeg fått to oppdrag: ett fra vår eier, og ett fra samfunnet som jo finansierer skoledriften. Gjennom visjonen vår: forme, forene og forandre, møter vi begge disse oppdragene. Vi vil forme unge mennesker og gi dem kunnskap. Vi vil forene gjennom gode relasjoner, og gi mulighet til å utvikle en både sunn og stabil Jesus-relasjon som de kan ta med seg videre. Ved å sende engasjerte unge mennesker ut i verden skal vi være med på å skape gode forandringer både i kirke og menighetsliv og i samfunnet.

Det å ta over roret og ansvaret er en stor oppgave, men det er også en utfordring og en mulighet jeg tar fatt på med glede. Paulus minner oss i Efeserbrevet kapittel 2 om at vi er Guds verk, skapt i Kristus Jesus til gode gjerninger som Han allerede har forberedt for oss å utføre. Dette ordet gir meg tro på at selv om

veien kan være krevende, så er vi allerede ledet av Mesterens hånd.

Og tidlig, tidlig er det på sommer'n, men rop på høsten, så kommer'n, skriver Bjørnstjerne Bjørnson i *En glad gutt*. Selv om sommeren nærmer seg er vi jo i full gang med å forberede høsten, og avslutte våren samtidig. Det er hektisk, men vi både glade for alle de elevene og studentene som nå fullfører og samtidig spent på de som kommer til høsten. I høst starter høyskolen opp nye studieprogrammer i interkulturelle relasjoner, det er vi veldig stolte av og litt spente også. Søkertall til høyskolen er ikke klare enda, men de prognosene vi har peker frem mot et godt opptak av studenter.

Bibelskolen legger et krevende år bak seg nå. Vi har hatt en helt herlig gjeng med elever i år, men omstillingen vi har vært igjennom og fremdeles er i har krevd mye av både bibelskolens ansatte og hele organisasjonen. Som de fleste vet er rammevilkårene strammere, i mange år nå har staten langt på vei sørget for inntektsgrunnlaget, og nå må flere aktører på banen. Det er min jobb å vise at bibelskolen virkelig er å satse på – og det er den. Nå trenger vi at eier-menighetene er med på å sikre dette. Det beste bidrag vil være å sende ungdom til bibelskolen, men vi trenger også økonomiske bidrag. Vi skal utvikle Ansgar bibelskole slik at den fortsetter å være et godt sted for unge mennesker å utvikle sin tro, sine gaver og ferdigheter, og en god og attraktiv arbeidshverdag for de ansatte.

Takk til alle som ber, gir og heier på Ansgarskolen!

Utgever: Ansgarskolen,
Fredrik Franssonsvet 4,
4635 Kristiansand
Telefon: 38 10 65 00
E-post: post@ansgarskolen.no

www.ansgarbibelskole.no
www.ansgarhoyskole.no

Redaktør:
Ann-Christin Østerberg
E-post:
osterberg@ansgarskolen.no

Design og mal: TressDesign.no
Layout: Ravnbo design
Trykk: United Press
Forsidefoto: Lasse Eid

Bladet distribueres gratis.
Ansgarmagasinet kan også leses
elektronisk på ansgarhoyskole.no.

Følg oss

Ansgarbibelskole og
Ansgarhoyskole

Ansgar bibelskole og
Ansgar høyskole

Vær med og gi!

Gi en gave til Ansgar høyskole og få skattefritak for beløpet. Til en forskningsinstitusjon som Ansgar høyskole kan du gi inntil 10% av din inntekt i tillegg til det du ellers har gitt til Misjonskirken Norge eller din lokale menighet.

Du kan gi på følgende måte:

Gi en enkeltgave eller bli fast giver til
Ansgar høyskole ved å bruke konto
3000.19.17044, VIPPS til 75023,
eller ved å skanne QR-koden:

Ønsker du skattefradrag, husk å oppgi ditt personnummer!

Gi en enkeltgave eller bli fast giver til
Ansgar bibelskole ved å bruke
konto 3000.19.17079, VIPPS til 75034,
eller ved å skanne QR-koden:

TAKK for at du er med og gir!

Søknadsinformasjon

ANSGAR BIBELSKOLE: Søknader mottas fortløpende så lenge det er ledige plasser. Se ansgarbibelskole.no.

ANSGAR HØYSKOLE: Ordinær søknadsfrist 15. april.
Ledige studieplasser legges til 19. juli på samordnaopptak.no.

Innhold

3 Leder: **KUNNSKAP, RELASJONER OG ENGASJEMENT**

4 **VÆR MED OG GI**

6 **LOVSANG ER BRA FOR HELSA**

8 **STERKE INNTRYKK** for studenter og elever i Colombia

11 **Å FORSTÅ VERDEN** mens den endrer seg

12 **Sport, ski, surfing og samhold**

16 Forskning viser **bibelskolens betydning for dagens unge kristne**

18 **SER BAKOVER FOR Å SE FRAMOVER**

22 Bibelskoleelever blir **ETTÅRINGER PÅ LISTA**

25 **I PAULUS SINE FOTSPOR**

31 Det akademiske slitet:
HVORFOR GIDDER VI?

33 **ÅPEN SCENE**

34 **AVGANGSSTUDENTER**
høyskolen våren 2024

LOVSANG ER BRA FOR HELSA

Tekst: Ann-Christin Østerberg
Foto: Lasse Eid

Hanna Elisa Haraldsen er 25 år og født og oppvokst på Flekkerøy i Kristiansand. Hun er aktiv i menigheten Puls, tidligere Hillsong, hvor hun de siste årene også

har vært en av lovsangslederne. Under Fellesmøtene i Kristiansand, hvor 46 menigheter og organisasjoner hvert år går sammen om felles møter hele uken i starten av året, var Hanna Elisa hovedansvarlig lovsangsleder. Nå er hun student ved Ansgar høyskole og er snart ferdig med første året av bachelorgraden i musikk og helse.

Ung prisvinner

Som 13-åring gikk hun til topps i idékonkurransen MindGames med bidraget "Min spesielle skolestil". Konkurransen handlet om hvordan Agder kom til å se ut i 2025 og ble arrangert av Agder Energi og Fædrelandsvennen. Tom Nysted, den gang konsernsjef i Agder Energi, sa i sin tale: "Hanna Elisa er utrolig klartenkt. Hun har perspektiver som enhver politiker bør lese".

Nå, i 2024, hva tenker du om dette?

Hanna smiler:

– Nå har ikke jeg akkurat valgt å gå politikerveien, men det var stas å få den anerkjennelsen for det jeg kom med! svarer hun.

Bok- og musikkutgivelse

Hun har alltid syntes det har vært gøy med ord og begynte tidlig å dele sin kristne tro på Instagram. Hennes glede over å skrive har ført til bidrag på nettsidene snakkotro.com og itro.no. Våren 2021 ga hun også ut andaktsboken *Et halvt år med Jesus* sammen med Maria Celine Lundebø. Det var et prosjekt som kom i stand under koronapandemien, og boken er også gitt ut på dansk. Som 18-åring fikk hun tillatelse fra Hillsong Productions til å oversette og gi ut en av deres mest kjente sanger, *Oceans*. Hanna Elisa kalte den *Bølger (I dype hav)*, og sangen blir fortsatt brukt og sunget på norsk i flere menigheter rundt om i landet.

Hanna Elisa Haraldsen er lovsangsleder og bachelorstudent på musikk og helse.

Hvorfor valgte du å studere musikk og helse?

– Jeg har vært mye involvert i menighetsliv de siste årene og har fortsatt lyst til å jobbe innenfor menigheten. Men jeg hadde også lyst til å utforske noe litt annerledes. Derfor virket kombinasjonen musikk og helse spennende for meg, forklarer Hanna Elisa.

Hun begynte å interessere seg for musikk og helse-studiet da hun leste om hvordan musikk påvirker hjernen. Som en person som er engasjert både i musikk og lovsang, satte dette i gang en del tanker. Hun synes det er spesielt interessant å utforske hvorfor vi lovsynger.

– Jeg tror det er en kraft i lovsang, og det har jeg også opplevd selv, forklarer Hanna Elisa.

For henne har lovsangen blitt et fristed fra andre utfordringer i livet. Hun har erfart "den åndelige kraften" i lovsang. Gjennom studiene har hun sett hvordan musikk påvirker kroppen fysisk. For eksempel ser hun verdien av samspill og hvordan det kan styrke relasjoner. Det er også fascinerende å se hvordan musikk kan lagres i hjernen, selv når andre minner forsvinner, som ved demens. Et eksempel på dette er NRK-

serien *Demenskoret*. Det har også vært forskning på kor som viser at hjerterytmen til korsangerne synkroniseres når de synger sammen. De positive helseeffektene og alt det gode som musikk skaper og hvordan det binder oss sammen, mener Hanna Elisa er et spennende perspektiv å ha også i forhold til lovsang og menighet.

– Det er en god grunn til at vi bruker så mye tid på det i våre sammenhenger. Lovsang er ikke bare kristen karaoke. Det er en gave til oss fra en god Gud som kjenner oss fullt ut og forstår kroppens positive respons på musikk.

Hvordan er det å være student på Ansgar?

– Jeg trives veldig godt på Ansgar. Det er en passe stor skole, så vi har oversikt over hvem de andre studentene er. Det er sosialt og hyggelig her, så jeg koser meg på skolen. Vi har også dyktige lærere innen musikk og helse-faget som jeg ser veldig mye opp til!

Planen videre er å ta en mastergrad i musikkterapi i Oslo etter bacheloren. Hvis muligheten byr seg til å jobbe innenfor lovsang og menighet, gjerne i kombinasjon med hennes nåværende utdanning, synes hun det ville vært utrolig spennende. ♡

STERKE INNTRYKK FOR STUDENTER OG ELEVER

Tekst: Ann-Christin Østerberg **Foto:** Privat

Det er første gang at studenter fra høyskolen og elever fra bibelskolens disippellinje reiser sammen til Colombia. Colombia er et land hvor Misjonskirken Norge har mye arbeid, og mange misjonærer og volontører. Landet er derfor et spennende sted å reise til for å besøke prosjekter og arbeid, men også for å oppleve en annerledes kultur.

Turen ga mange inntrykk for bibelskoleelevene. Maria Irene Marthinsen husker spesielt godt et møte med en gutt på Jakobs hus, et barnehjem som er drevet i samarbeid mellom kirken og barnevernet. Han tok plutselig tak i hendene hennes, og så henne rett inn i øynene og sa: «friends». Det smeltet hjertet hennes.

Nettopp møtet med menneskene og kulturen er noe av det Marie Flaatten også sitter igjen med som det beste med turen. Hun opplevde menneskene som både rause og taknemlige, og det uten å ha så mye selv.

Lokalbefolkningens forhold til bønn gjorde inntrykk på Cecilie Øgreid.
– Plutselig så jeg bønn i et nytt perspektiv. I Norge «trenger» vi ikke Gud for å «overleve», vi trenger han, men vi ser ikke det så godt. De trengte bønn på en annen måte enn jeg har sett før, forklarer hun.
– Det med bønn har vært med å prege turen, også i etterkant, bekrefter Marie.

Inspirasjon til videre utdanning

For Sofie Nygård satte reisen noen tydelige spor.
– Dette var mitt første møte med fattigdom! Jeg vet jo at det finnes i Norge, men her er det mere skjult. I Colombia lå de synlig, ute på gaten, sier Sofie.

Inntrykkene fra Colombia slapp ikke taket da hun kom tilbake til Norge. En del av denne prosessen endte i at hun nå har valgt utdanning innenfor sosialt arbeid.

For Mathea Nilsen sin del var det å kunne bruke språket spansk ekstra spennende. Hun ble fungerende tolk for hele gruppen. Turen til Colombia var en av grunnene til at hun valgte disippellinjen på Ansgar, fordi hun ville til et spansktalende land. Etter turen sier hun at: «sannsynligheten for videre spanskstudier er stor!»

Lokalkjente lærere

For disippellærer Margrethe Skogrand var det gøy å få vise fram et land og en kultur som hun selv er så glad i. Hun er gift med en colombianer som hun traff den gangen hun selv var volontør for Misjonskirken i Colombia. Det var ekstra stas å være på de stedene hun har jobbet, og treffe en del av de samme folkene igjen.

Gordon Valen, studiekoordinator og høyskolelektor i teologi og interkulturelle studier, hadde hovedansvaret fra høyskolen. Selv om det var første gang at høyskolen reiste til Colombia, var det ikke første gangen Gordon var

Besøk på skolen i La Central, Barranquilla.

Disippellinjen samlet – fra venstre: Mathea Nilsen, Sofie Nygård, Maria Irene Marthinsen, Cecilie Øgreid, Magnhild Vangstad (miljøarbeider) og Margrethe Skogrand (lærer). Foran: Marie Flaatten.

I Potosi arrangerte menigheten en aktivitetsdag for barna i bydelen. Ungdomsledere fra alle misjonskirkene var med å organisere dagen, hvor bl.a. Johanne Elida Weydahl, student fra høyskolen, også fikk være med og bidra.

Gordon Valen og studenter fra høyskolen på besøk på teologisk seminar/universitet i Medellin.

På ungdomsmøte i Las Moras, i Barranquilla.

«Dette var mitt første møte med fattigdom! Jeg vet jo at det finnes i Norge, men her er det mere skjult. I Colombia lå de synlig, ute på gaten.»

Sofie Nygård

Disippellinjeelev Sofie Nygård hjelper til med ansiktsmaling på aktivitsdagen i Potosi.

» i landet. Han har jobbet som misjonær for Misjonskirken Norge i Colombia i til sammen sju år. Første gang han reiste til Colombia var han 18 år gammel. Senere reiste han tilbake med kone og datter, og deres to sønner er født i Colombia.

Hvordan har det vært å nå reise til Colombia for høyskolen?

– Jeg har studert en del rundt kultur, og ser at det er veldig nyttig. Det er spennende å se Colombia fra forskjellige vinkler og fint å kunne introdusere studentene for både kulturen og folkene som jeg har knyttet kontakt med oppgjennom, sier han.

– Det er jo annerledes å reise som turist enn det er på en slik tur som denne. Her kommer vi jo hjem til folk, besøker menighet og folks hverdager. Det gir en helt spesiell kontakt, forklarer han.

Tverrfaglig tur for høyskolen

Disse fire ukene i Colombia med farge-

rike inntrykk og flotte menneskemøter ved den karibiske kyst og i storbyer og i Andesfjellene, var en del av interkulturelle studier. Tidligere år har studieturen gått til Zambia. Denne gangen var det også med studenter fra teologi og psykologi, så dette ble en tverrfaglig reise. Noen av målene ved studieturen er bl.a. se nærmere på hva krig og konflikt, migrasjon, ekstrem urettferdig ressursfordeling og fattigdom gjør med oss mennesker. Og hvordan kan sivilsamfunnet, staten og det internasjonale samfunnet bidra til positiv samfunnsutvikling? Og hva med kunst og kultur, kirker, tro og religionens rolle for menneskers og lokalsamfunnets fremtidshåp?

Johanne Elida Weydahl, som tar årsstudium i interkulturelle studier, syntes at noe av det mest spennende med turen var muligheten til å sette fagene ut i praksis.

– Det var nyttig å knytte teori

sammen med erfaring og praksis, forklarer hun.

Jenny Vetik som tar det samme årsstudiet forteller at alle studentene skulle samle data til et forskningsprosjekt, for så å skrive en seminaroppgave om turen.

– Det blir litt mer etnografisk når vi får gjøre forskning i feltet, forklarer Jenny.

Personlig syns hun også det var fint med kombinasjonen med bibelskolen, hvor første halvdel av turen hadde et misjonsfokus, mens siste halvdel var studietur.

– Det var en samlet opplevelse av hele turen som setter spor, og Colombia var helt fantastisk. 💡

Å forstå verden mens den endrer seg

Tekst: Hildegunn M. T. Seip

De nye studiene i bærekraft, interkulturelle relasjoner og miljøterapi skal utruste studentene til å kunne lede an og bygge bro i en urolig verden.

Høsten 2024 starter vi opp nye studier innenfor det tverrfaglige feltet *interkulturelle relasjoner* ved Ansgar Høyskole. Ansgarskolen har en lang tradisjon for å utdanne for arbeid og tjeneste på tvers av landegrenser og forskjeller i tro og kultur. Det har sine røtter i misjonshistorien, og misjonærutdanningen skolen tidligere tilbød. Den har satt spor med langvarig kontakt med andre deler av verden.

Nå i dag er verden kommet til oss her i Norge like mye som vi reiser ut. Ulike kulturer, religioner og verdensbilder møter oss på gata og i arbeidslivet. Å bli rustet for å bygge gode interkulturelle relasjoner er mer relevant enn noen gang.

Det nye bachelorstudiet bærer nå navnet *interkulturelle relasjoner*, og har mer vekt på det relasjonelle aspektet og menneskemøtene enn tidligere. Det er alltid et menneske vi møter, og ikke en kultur eller en religion. Studenter som tar hele bachelorstudiet får bryne seg på både teori og praksis, og øve seg på å møte mangfoldet og bidra konstruktivt i sivilsamfunnet. I denne bacheloren kan du velge fordypning enten i misjon eller miljøterapi.

Bærekraft og kultur – viktige sammenhenger

Årsstudium i *Bærekraft og kultur* utgjør det første året i bachelorgraden. Vi har utviklet dette årsstudiet fordi sammenhengene mellom økologisk, økonomisk og sosial bærekraft er så grunnleggende, og i troen på at det finnes kunnskap som hjelper oss å romme mangfoldet av mennesker på en bære-

kraftig måte. Det handler om dialog og respekt. Når ulike perspektiver møtes og vi klarer å samarbeide, styrker det sjansene for at vi finner de beste løsningene i krevende tider – det trengs både i møte med miljøkrisen og konflikt, krig og migrasjon.

Årsstudiet gir en innføring i mangfold, migrasjon og bærekraft, og kommunikasjon, brobygging og menneskemøter på tvers av religion og kultur. Studentene skal få lære om bærekraftig utvikling i en polarisert verden, og få øvd seg på å anvende kunnskapen i praksis, enten i utlandet – på studietur – eller på integreringsfeltet her i Norge.

Vi har videreutviklet emnene så studentene får lære mer om sivilsamfunnets viktige rolle, noe som inkluderer menighetsliv og frivillighet. Her knyttes viktige bånd og fellesskap som bidrar til å bygge samfunn både ute og hjemme. På dette feltet vil vi samarbeide med organisasjoner, sosiale entreprenører og andre som jobber med bærekraft og kultur, lokalt og globalt, for å gi studentene praktiske utfordringer og erfaringer med å bidra.

NYHET:
Studier i bærekraft, interkulturelle relasjoner og miljøterapi

Miljøterapi i et mangfoldig samfunn

En annen ny retning innenfor bachelorgraden er fordypningen i miljøterapi, et felt som trengs i dagens helse- og omsorgssektor der behovet for varme hjerter, kloke hoder og flittige hender er stort. Miljøterapiet på Ansgar Høyskole får sitt tyngdepunkt innenfor integrering og arbeid med flyktninger, men vil også kunne komme til nytte i miljøterapeutisk arbeid med andre utsatte grupper.

I dette årsstudiet lærer du om hvordan vi mennesker formes av miljøet og samfunnet rundt oss, og får en innføring i grunnleggende sosialpsykologi og utviklingspsykologi. Vi jobber med kommunikasjon, gruppedynamikk og gode menneskemøter, og om hvordan vi kan møtes på tvers av kulturer og livssituasjoner med respekt og ydmykhet. Studiet gir både teoretiske og praktiske innganger til miljøterapi, kultursensitivitet og offentlig forvaltning.

Miljøterapiet kan også tas som en videreutdanning eller kombineres med andre studier. Vi gleder oss til å se hvilken forskjell studentene herfra kan bety for andre framover, og forhåpentligvis bidra til å spre håp og omsorg på tvers av skillerlinjer, i en verden i stadig endring. 💡

SPORT, SKI, SURFING OG SAMHOLD

Tekst: Ann-Christin Østerberg Foto: Privat

På Norges tak, Galdhøpiggen.

Da Krik-linjeleder Grethe Fredvik tok kontakt for første gang med Arne Bakke for å høre om han kunne bli med til Hemsedal med Krik-linja, fikk hun til svar at han ikke syns han var så god på idrett. Senere fant hun ut at Arne har bygget Via Ferrata-ruten i Valle, en av Nord-Europas lengste klatreruter med glattslipt svaberg.

– Ja, jeg har jo drevet en del med klatring, men ikke sportsklatring da, svarer Arne lunt.

Ifølge Arne er Grethe den suverene organisatoren. Hun har oversikten over alt som skal skje og passer på at alt er klart når de skal på tur. Han føler han kommer til duk og dekket bord når Krik-linja på bibelskolen skal ut på reise. Hun har fullt fokus og er den som sørger for fart og framdrift.

Grethe har jobbet som linjeleder på Krik-linja i 11 år. Linjelederen har levert stor fornøyde Krik-klasser år etter år. Hun har vært aktiv langrennsløper, men trives godt med det meste som har med idrett og friluftsliv å gjøre.

Arne var med på noen turer i 2018 og ble fast Krik-lærer sammen med Grethe i 2019.

Grethe kom fra jobb på ungdomsskole hvor hun var kroppsøvlingslærer og underviste i mat og helse og KRLE. Da muligheten kom for å søke på Krik-linjelærer på Ansgar, tenkte hun at det måtte være drømmejobben for henne. Hun fikk jobben, noe hun syns var både stas og skummelt.

– Jeg skal jo gi elevene det beste året i livet! So no pressure, ler hun.

Hun brukte det første året på å finne litt ut av ting som hvor er kajakkene, treningshallen, utstyret osv.? Før Arne begynte som lærer var det forskjellige folk som ble med på turene, men da han kom inn så ble de en fast og god duo. Arne er god på klatring, padling og vind-surfing, så de utfyller hverandre godt.

Hvordan er det å være lærere på Krik-linja?

– Helt fantastisk! utbryter Grethe.

De opplever at de er heldige som kan være med på ungdommenes liv et helt år, samtidig som de får holde på med det de liker. Det er et år med mye sprell og galskap i god blanding med å dele liv og tro.

De kommer tett på elevene gjennom året og det syns de begge er meningsfullt.

– Når vi gjør ting sammen på turer så kommer vi tett på hverandre. Det åpner opp for mange gode samtaler, sier Arne. Det er nettopp det som er så spennende med jobben. Det er jo ikke det å lære opp nybegynnere å surfe år etter år, som gjør jobben spennende, men det å se at elevene mestrer ting og tar nye steg og utvikler seg, utdyper han.

Hvordan er komboen idrett og tro?

– Jeg er glad for at de har så mange gode fellesfag med undervisning av gode teologer! ler Grethe. Så tror jeg at den jeg er og det jeg bringer med meg, også kan bety noe, forklarer hun.

På Krik-linja er det ord for dagen og turer hvor den enkelte elev deler sin troshistorie.

– Det at den enkelte deler sin historie, gjør at man kommer nærmere hverandre og vi både forstår og tåler hverandre litt bedre, forklarer Arne.

Noe av det de håper elevene skal ta med seg videre etter året på Ansgar bibelskole, er det å lære å gå igjennom de vanskelige tingene, ikke utenom. Via idretten kan de også lære det å ta utfordringer og oppleve mestring. Som ung står du også overfor store og krevende spørsmål og valg. Dette er jo noe de fleste mennesker er gjennom, så det er viktig for dem begge å kunne være med elevene en bit på veien.

– Når en elev pusher seg litt og mestrer noe de ikke trodde de skulle våge, er det gøy å få være en del av, sier Grethe.

Grethe klatrer Via ferrata i Søgne.

Surfing med Arne på Bali!

Forberedelser til fallskjermhopping.

Grethe hopper i fallskjerm i Miami 2022.

Elever har også flere ganger gitt uttrykk for at de har vært viktige personer for dem gjennom disse fasene.

– Det gir mer mening og stolthet å kunne bety noe for noen i spesielle situasjoner enn å klare å dra de opp en fjellvegg, sier Arne. Det er ikke viktig om de kommer litt opp eller helt opp, idretten på Krik-linja er heller en god arena for å bygge relasjonelle opplevelser.

Ledertrening inn mot menighet

Ønsket med Krik-linja er også å lære elevene hvordan de kan bruke de forskjellige aktivitetene de er med på inn i menighetssammenheng, ungdomsarbeid og leir. Krik har masse aktiviteter som er lekpreget og som passer for alle. De er veldig inkluderende. Krik-linja er også god ledertrening. Hver mandag holder elevene Krikøkter der de har ansvar for aktiviteter og andakt. De bytter også på å lede hver sine idrettsaktiviteter i timene, og på den måten øver de seg på å lede hverandre.

De ser at mange elever fra Krik-linja er aktive i menigheter rundt om i landet. Krik-linja oppleves som en god start og et springbrett til videre arbeid i menighet. Dette perspektivet bærer Grethe og Arne med seg inn i alt de gjør.

– Ja, Grethe gjør det jo hele tiden. Hun coacher alle elevene underveis, en

«Når en elev pusher seg litt og mestrer noe han eller hun ikke trodde de skulle våge, er det gøy å få være en del av.»

Grethe Fredvik

etter en, men hun gjør det bare på sin måte, skyter Arne inn.

Et godt team

De syns begge det er trygt og godt å være to, å kunne dele alt som oppstår når de f.eks. er på tur. Det å ha noen å sparre med, dele logistikk, utstyr og hverdag med er viktig.

Arne er den handy, løsningsorienterte sjaueren som er god til å ta de praktiste tingene. Han er også god til å lytte og å være til stede.

– Arne er en god medvandrer både for meg og elevene. God til å se alle rundt seg, sier Grethe.

Grethe er litt reservemamma og det er fint å kunne være en person som det er lett å kontakte når ting er vanskelig.

– Hun er også utrolig god til å åpne opp for samtaler og hun ufarliggjør det ved å vise sårbarhet hos seg selv. Det oppleves emosjonelt trygt, utdyper Arne.

Humor er også viktig for dem begge! Det er bra å tulle og ha mye humor, og kunne le av oss selv, sier Grethe. Det virker avvæpnende å ha en god tone med elevene.

Hva gjør at dere år etter år har så mange fornøyde Krik-elever?

– Vi trives så utrolig godt sammen og det tror vi smitter over på elevene! er det klare svaret fra begge to. 🌟

Ta en titt på hva som skjer på Krik-linja!

BACHELOR I INTERKULTURELLE STUDIER

NYHET!

Spennende studieløp som gir interkulturell kompetanse og forståelse, relevant for mange yrker.

....► fordypning i miljøterapi

....► fordypning i teologi og misjon

ÅRSSTUDIER:
Bærekraft og kultur
Miljøterapi i et mangfoldig samfunn

ANDRE BACHELORSTUDIER:
Musikk og musikkproduksjon
Musikk og helse
Psykologi

BACHELOR I TEOLOGI:
Teologi
Teologi – Nettstudie/deltid
Musikk, menighet og ledelse
(musikkpastorutdanning som kvalifiserer for master i teologi)

MASTER:
Ledelse og menighetsutvikling

ansgarhoyskole.no
Kristiansand

Søk på
samordna opptak!

ANSGAR HØYSKOLE

FORSKNING VISER: BIBELSKOLER ER VIKTIGE!

«Alle unge kristne bør gå på bibelskole, og bibelskolene bør tilby et større mangfold av linjer og fag, slik at alle kan finne en bibelskole som passer for seg.»

Tekst: Ann-Christin Østerberg Foto: Lasse Eid

Det er den klare oppfordringen fra Roald Zeiffert, høyskolelektor og stipendiat på Høyskolen for ledelse og teologi. Sammen med Martin Jakobsen, førsteamanuensis i teologi på Ansgar høyskole og Hans Christian Sugustad Kvåle fra Laget har de analysert funnene i Lagets studentundersøkelse som kom ut i begynnelsen av 2024.

Ser man på de som i dag er aktive kristne i studentalder, har 3 av 4 gått på bibelskole, kristen folkehøyskole eller Ungdom i oppdrag sine DTS (disippel trening skoler).

– Det viser hvor utrolig viktig det er for trosutviklingen. Bibelskole er et kjempeviktig steg for å bevare troen i en studentalder og videre i livet, sier Roald Zeiffert.

Funnene i undersøkelsen er tydelige. Unge kristne syns det er vanskelig å dele troen i sin studenthverdag. 73% av

de unge kristne sier menigheten oppfordrer dem til å dele tro, men kun 32% føler seg utrustet til det.

Da Laget kom ut med sin forrige studentundersøkelse i 2019 viste den at 91,1% av de som svarte sa at «*kristne studenter lever med troen inni skapet.*» Når de så ble spurt om hvorfor de ikke var åpne om troen, gav svaralternativet «*Vet ikke hva jeg skal si*» størst utslag.

Viktig for troen

Ett år på bibelskole er derfor en viktig faktor i styrking og forankring av troen.

– Jeg tror det gjør noe med deg å gå på bibelskole. Det er formende på en annen måte enn å dra på en festival. Ting får lengre tid til å sette seg og det har en effekt over tid, forklarer Martin Jakobsen. De på bibelskole bruker også mer tid på Bibel og trospraksiser, og de er mer aktive i menighet og kirkeliv etter året på bibelskole.

En ressurs for menighetsutvikling

Martin tenker det er interessant også å se på funnene i lys av menighetsutvikling.

– Vi ser at bibelskole er en måte å utruste unge mennesker på, så det å heie fram et år på bibelskole er på sikt også en kjemperessurs for menighetene. Bibelskole gir også klare resultater i forhold til teologistudier, tjeneste i kirka og det å være aktivt med i kirke og menighet. Vi ser at bibelskole blir en tydelig menighetsressurs. Det er kjempeinteressant! synes Martin.

På hvilken måte?

– Mange som tar bibelskole får mer interesse for troen og noen også et kall som modnes fram. Et år med bibelskole gjør at bibellesning fester seg, og det skaper en begeistring for Bibelen, også i årene som kommer etterpå. Vi ser også at det er mye større sjanse for at du ender opp på teologi etter et år på bibelskole. Veldig mange av de som går på teologi, har gått bibelskole tidligere, utdyper han.

Sammen med arbeidsgruppen har han sett på hva over 850 kristne studenter i Norge svarte på spørsmål om deres bakgrunn, trosvaner og holdninger til tro.

Martin Jakobsen fra Ansgar høyskole har analysert funnene i Lagets studentundersøkelse i 2024 sammen med Roald Zeiffert (HLT) og Hans Christian Sugustad Kvåle (ikke til stede på bildet).

«Vi ser at bibelskolen blir en tydelig menighetsressurs. Det er kjempeinteressant!»

Martin Jakobsen

Dette er en unik mulighet for menighetene til å bli kjent med «sine egne», hevder Martin, for det er ikke alltid like lett. Det er så mange ting som skjer utenfor kirkeveggene, som det ikke alltid er så stort rom for å snakke om.

– Man kan jo gjette litt når man er pastor om hvordan de har det, men her får man faktisk vite litt mer. Det er kjempenyttig verktøy for å tenke menighetsutvikling. Det gir oss et godt bilde på tingenes tilstand, utdyper Martin.

En utfordring til bibelskolene

Et overraskende funn i materialet er hvem som velger å gå på bibelskole pr. i dag, sier Roald Zeiffert. Materialet viser at de fleste som har gått på bibelskole går videre til humaniora, og f.eks. lærer- og sykepleieryrket, mens det er prosentvis færre som velger økonomi og ingeniørfag. Enda færre er det som velger bibelskole av de som har fagbrev og yrkesfag.

– Det er jo interessant å se at hvis du ikke vil bli lærer eller sykepleier, eller akademiker eller lignende, er det mindre sjanse at du går på bibelskole.

Dette er jo en utfordring til bibelskolene, utdyper Roald.

Lagets undersøkelse viser tydelig fordeler ved å gå på bibelskole for både utrustning og forankring i troen.

– Når vi ser i studentundersøkelsen fra Laget hvor viktig et år på bibelskole er for ens egen tro, tenker jeg at vi bør oppfordre alle til å gå på bibelskole! De bør velge bibelskole uansett hva de skal utdanne deg til eller drive med etterpå! mener han.

Så utfordrer han videre bibelskolene på å være enda mer frimodig med at alle bør gå på bibelskole. Da bør de også se på sine tilbud og tenke enda mer på hvem de rekrutterer, og tilby et større mangfold av tilbud. 🌟

Lyst til å gi en gave til bibelskolen?

ET SPRINGBRETT TIL ARBEID I MENIGHET

Bibelskoleelever blir ettåringer i Lista misjonskirke

«Det som har hjulpet meg til å si ja til dette, er det at jeg kjenner at jeg har blitt utrustet med det jeg har lært på bibelskolen.»

Mathea Nilsen, bibelskoleelev

Mathea Nilsen er fra Lista og Cecilie Øgreid er fra Klepp og halvt listalending. Begge to går på disippellinjen på bibelskolen, og der trives de godt.

Hva er det dere liker med disippellinja?

– Vi har så mange ulike fag, som f.eks. sjelesorg, god undervisning, får tips og gode råd for hvordan leve livet, og så lærer vi hvordan holde andakter, og mye mer», sier Mathea.

– Så syns jeg at vår klasse går godt sammen. Vi er en fin gjeng og vi har veldig gode lærere!» supplerer Cecilie.

Cecilie hadde egentlig ikke så mye forventninger før hun begynte, men nå som året nærmer seg slutten syns hun året har vært «sykt bra!».

Mathea hadde store forventninger til

året på Ansgar:

– Jeg ville bli bedre kjent med meg selv, få nye venner og så ville jeg gjerne finne ut av hva jeg skulle gjøre etter Ansgaråret. Alt dette har jeg fått gjort.

Året på bibelskole ga mot til å si ja

I november i fjor ble de kontaktet av Lista misjonskirke og spurt om å ha barnearbeidet under menighetsweekenden.

Det syns de begge var kjempegøy, og det gjorde alle barna som var med også. Både foreldre og menigheten ga mye god respons på jobben de gjorde.

Rett etter nyttår fikk de så spørsmålet fra Lista misjonsmenighet om de kunne tenke seg å være ettåringer der til høsten. Alle tidligere ettåringer i Lista misjonskirke har gått på Ansgar bibelskole.

– Ja utenom en, og hun studerer nå på høyskolen, ler Cecilie.

De får en leilighet pluss noe lønn fra kirken, og de skal jobbe med alt fra tweens, barne- og ungdomsaktiviteter, og selvfølgelig ha en del ansvar under gudstjenestene på søndager.

Begge to er enige om at året på Ansgar har gjort dem klare for det neste året som ettåringer.

– Det er så fint å få et slikt år! Du lærer jo også hvordan du skal stå på en scene og ta plassen, liksom! Hadde jeg ikke lært det tror jeg ikke at jeg hadde vært så trygg. Vi over oss på å bli trygge til det vi gjør på scenen, og ellers også, sier Cecilie.

Cecilie er utdannet helsearbeider og hadde planer om å reise hjem og begynne å jobbe igjen, men hun kjente seg ikke klar ennå.

– Jeg kjente at jeg hadde behov for å «springe mer av meg» før jeg eventuelt flytter hjem igjen, forklarer hun.

Det er viktig for henne å følge Guds plan for livet, noe året på Ansgar har fokus på. Da tanken om ettåring på Lista kom, kjente hun «fred» for det. I løpet av bibelskoleåret har de fått veiledning og undervisning om å høre Guds stemme og bruke tid med han. Det har hjulpet henne i valget om å bli ettåring.

Mathea var først skeptisk da spørsmålet om ettåring kom, fordi hun er ikke «typen til det». Dette var et steg ut av komfortsonen for henne. Første tanken var ikke ja, men etter bønn og samtaler ble det etter hvert mer og mer interessant, og hun kjente også fred for det.

– Jeg tror ikke jeg hadde turt å gå inn i kirkearbeid og hatt denne type tjeneste uten dette året som har styrket og utrustet meg først! avslutter hun. 🌟

SER BAKOVER FOR Å SE FRAMOVER

Tekst: Ann-Christin Østerberg Foto: Lasse Eid

Da det ble klart for Øyvind Skjegstad at han skulle bli rektor på Ansgarskolen, begynte tanken på hvilke tradisjoner han nå skulle trå inn, å forme seg. Når han nå skal sette kursen framover, er de lange linjene fra historien bakover og utviklingen fram til i dag, viktig for han å ta med seg. Han bestemte seg derfor for å ta en prat med de som har vært rektorer på Ansgarskolen før han.

– Vi har snakket om de største gledene og de største kampene, om å stå i krevende ting og om press både innenifra og utenifra. Og vi har snakket om hvor viktig relasjoner er, både med ansatte, studenter og elever, forteller Øyvind. Samtalene har også bidratt til en bedre forventningsavklaring og rolleforståelse.

Kona Marianne har vært med på alle samtalene, og Øyvind opplever det fint at de sammen har fått en større forståelse av hva dette handler om. Når det har vært mulig, så har konene til de andre rektorene også vært med i samtalene.

Besøkslisten

De besøkte Astrid Diesen som er Ingulf Diesen (rektor fra 1959 til 1970) sin enke, søndag 12. november 2023. Det ble en spennende prat om den første pionertiden.

Sveinung Lorentsen (rektor fra 1981 til 1993) møtte de fredag 8. desember i Arendal sammen med hans kone Elisabeth. Lorentsen var med og bygde opp Ansgarskolebygget, som den gangen var på Vettakollen utenfor Oslo, nesten fra grunnen av. De snakket om hvordan denne jobben for dem som ektepar, nærmest ble en felles oppgave for dem begge.

Lars Råmunddal (rektor fra 1993 til 1997) og kona Lillian kom på hjemmebesøk til Øyvind og Marianne den 14.

Kona Marianne har vært med på alle samtalene, og Øyvind opplever det fint at de sammen har fått en større forståelse av hva dette handler om.

januar 2024. Da ble det en prat særlig rundt overgangen og flyttingen av skolen til Kristiansand, om videreutviklingen av skolen og om nye strategier og muligheter. Øyvind og Marianne tok så turen til Bjørn Øyvind Fjeld (rektor fra 1997 til 2007) og hans kone Reidun søndag 4. februar. Da gikk det i nye rammevilkår for høyskolen, om etablering av mastergraden i teologi, og om en bibelskole i utvikling.

Harald Nygaard (rektor fra 2007 til 2015) og hans kone Mona, var hos Skjegstad-familien den 17. mars. Harald jobbet særlig for å få akkreditering på høyskolen, og hadde en del rundt utbygging samt en 100 års-feiring på sitt rektorbord.

Vanlige folk – som har fått til noe bra

Noen store hemmeligheter har han ikke avdekket, men noen gode samtaler har det blitt.

– De har vært flinke, dyktige og dedikerte rektorer, som har vært med å bygge skolen videre, men de er også helt “vanlige folk” med sine plusser og minuser, og det har vært fint å få med seg, sier Øyvind.

Øyvind syns det har vært spesielt spennende å høre om hvordan de ulike fikk rektorjobben.

Mens det for Lars Råmunddal var en naturlig utvikling å overta etter Sveinung Lorentsen, hadde Sveinung en ganske annen inngang til rektorjobben. Han ringte til daværende rektor Ingulf Diesen og spurte om han hadde noen tjenester han kunne gå inn i, og fikk da kjapt spørsmålet tilbake: “Hva med å bli rektor?”

Bjørn Øyvind Fjeld ble kalt til rektor etter at hans periode som generalsekretær i Misjonsforbundet var over. Han svarte først nei, men da han ble spurt igjen året etter,

svarte han ja. Det har med andre ord vært ulike prosesser for dem alle, en bakgrunn som har vært god å ta med seg for Øyvinds egen vei inn til rektorkontoret.

Gjenkjennbare utfordringer

– Jeg visst at det å være leder innebærer mange utfordringer på en gang. De står i kø og man skal takle de samtidig, forteller Øyvind. Da har det vært godt å snakke med noen som har gjort seg noen erfaringer, stått i noen utfordringer og tråkket opp noen stier som rektor før han.

Nå som bibelskolen er i en krevende situasjon, har det vært nyttig å vite at det er ikke første gang. I Lars Råmunddal sin rektorperiode hadde bibelskolen lavere elevtall enn det den har nå.

– De klarte å snu det den gangen, det jobber vi for å få til nå også, sier Øyvind.

Sveinung Lorentsen var rektor på Vettakollen utenfor Oslo, og satte i gang flyttingen av Ansgarskolen til Kristiansand.

Øyvind syns det var godt å kunne ta en god prat med Lars og Lillian Råmunddal sammen med sin kone Marianne.

Han tar med seg mange råd fra sine forgjengere og “vær flink til å lytte!” er et råd som har gått igjen og som han vil prøve å etterfølge.

Forståelse for hvordan ting er bygd opp på hverandre

Han mener at det å være leder handler mer om relasjoner enn strukturer. I hans tidligere jobb som administrasjonsleder handlet det mer om struktur og systemer, mens det nå i rektorjobben er mer fokus på å lede mennesker, sier Øyvind. Det er en overgang både for han og for kollegaene på huset.

Han sier han er leder for en organisa-

«Det er ikke min oppgave å snu opp og ned på alle steiner, men å foredle og utvikle det som ligger her.»

Øyvind Skjeggstad

sjon som er velutviklet. Går vi tilbake til pionertiden i Ingulf Diesen sin tid, fantes det verken personalpolitikk, eller studieplaner, alt måtte lages fra bunnen av. Han ser hvordan den enkelte rektor har gitt sitt bidrag inn til Ansgarskolen. Bjørn Øyvind Fjeld jobbet med nytt lovverk, Harald Nygaard skaffet skolen akkreditering, og Ingunn Folkestad Breistein har utviklet skolen videre med nye studieplasser og ny campus. Han og tidligere rektor Ingunn Folkestad Breistein har jobbet tett og nært sammen i mange årene, så samtaler rundt bl.a. rektorjobben har de to tatt underveis. De nye studieplassene og den nye utbyggingen som Ingunn har ledet har vært et eventyr å være med på, forteller han.

I den siste perioden før han overtok har det vært en god utvikling på høyskolen og en sterk vekst i både økonomi og ansatte. Da er det naturlig å spørre; hvilken utvikling skal skje framover nå?

Hva nå?

Han ser at de forskjellige rektorene har satt sitt avtrykk gjennom hver sin rektorperiode.

– Jeg har ikke tenkt så mye på hvilket avtrykk jeg skal sette, men jeg har tenkt

mye på hva som skal prege denne perioden, begynner Øyvind.

Ja, hva tenker du da?

– Det har jeg ikke tenkt helt ferdig ennå, fortsetter han. Hva er det viktigste jeg vil skal prege denne perioden? Det må jo gjenspeile den jeg er. Det er ikke min oppgave å snu opp og ned på alle steiner, men å foredle og utvikle det som ligger her, utdyper han.

Det å hjelpe og tilrettelegge for at mennesker skal vokse, er noe Skjeggstad brenner for, og han trives aller best når han kan være med å bidra til å sette andre i stand til tjeneste.

Historien tar han med seg når de begynner en ny strategiprosess i 2025.

– Der vi er i dag er resultatet av en lang linje av mennesker som har vært med å bygge videre på det de som har gått foran har lagt ned av arbeid. Dette arbeidet skal jeg nå forvalte og ha ansvar for. Det er både et privilegium og et stort ansvar. Det kjenner jeg på, avslutter Øyvind.

– Jeg har forresten registrert at da disse folka begynte var de mye yngre enn meg! Jeg er 58 år! Men det er sånn det er! 💡

Ta et inspirerende år på bibelskole!

ansgarbibelskole.no
Kristiansand

Musikk – Band, lovsangsskole
Disippel – Nasjonalt, internasjonalt
Crew – Lyd-/ lysproduksjon
KRIK – Idrett

Søk online i dag!

**ANSGAR
BIBELSKOLE**

I PAULUS SINE FOTSPOR

Tekst: Terje Watne **Foto:** Lasse Eid

Klokken er 04.00 mandag morgen 13. mai. 50 forventningsfulle elever og ansatte setter seg på bussen for å følge i apostelen Paulus sine fotspor for noen dager.

Vi ankommer flyplassen i Tessaloniki på kvelden samme dag. Vi rekker middag og frislepp for å se Tessaloniki by night før kvelden er omme. Neste dag starter i Tessaloniki. Vi får en sightseeing i byen før vi har samling og minnes årsaken til at Paulus kom til Europa og Makedonia – nemlig et syn om natten. Ledet av Den Hellige Ånd.

Bibelen forteller oss at flere mennesker kom til tro i Tessaloniki, men Paulus møtte også mye motstand av pøbelen i byen. Videre gikk turen til Berøa hvor Paulus møtte både velvilje, men også motstand.

Dag tre reiste vi til Filippi og bønnestedet der den første ble frelst etter turen over til Europa, nemlig Lydia og hele hennes hus. Ikke langt fra bønnestedet var stedet der Paulus og Silas ble fengslet. »

Ved bønnestedet i Filippi. Terje Watne underviser om hva som skjedde her utifra bibelteksten i Apostlenesgjerninger 16, 13-15.

«Det var magisk. Det var atmosfære. Noen av de rundt oss stod og lyttet, noen lurte nok litt på hva vi drev med, noen sang med, andre løftet hender og priste Gud sammen med oss på hvert sitt språk.»

Terje Watne

» Vi hadde samling med bønn og lovsang, og mintes hva Paulus og Silas gjorde i fengselet: De sang lovsang og bad til Gud, med den følge at fangevokteren ble frelst. Også i Filippi møtte Paulus mye motstand.

Noe av høydepunktet på turen var nok Aten. Her var vi på Akropolis og på Areopagos. Det ble en sterk opplevelse å være på Areopagos og der minnes Paulus frimodighet i møte med hellenismen, templer og avguder. Det de tilbad uten å kjenne, det forkynte han dem, og mennesker tok imot budskapet om Jesus. Vi hadde andakt, bønn og lovsang på Areopagos, midt blant alle andre turistene som var der (mangel!). Det var «magisk». Det var atmosfære. Noen av de rundt oss stod og lyttet, noen lurte nok litt på hva vi drev med, noen sang med, andre løftet sine hender og priste Gud sammen med oss på hvert sitt språk.

De siste dagene hadde vi i Korint. Vi mintes Paulus ankomst der, storbyen, stedet som var beryktet og kjent for sin umoral og utsvevende liv, og der en menighet vokste frem. Heller ikke der, uten at Paulus møtte motstand, men det var også her at Gud på nytt åpenbarte seg i et syn på natten med tiltale til Paulus om at han ikke skulle være redd. Her endte vår reise med et par dager med sol og varme.

Et av de viktigste postene på programmet var å besøke Meteora. På nordsiden av Kalambaka er noen spesielle klippeformasjoner. Fjelltopper står som monolitter rett til værs på en fantastisk måte. Oppe på mange av disse ble det i Middelalderen bygd klostre.

Besøk på selveste Akropolis i Aten.

Noen korte refleksjoner

Paulus ble i et syn ledet til Makedonia av Den Hellige Ånd. Vi har kanskje lett for å tenke at når Ånden leder så går alt helt uproblematisk i livet. Så var ikke tilfelle med Paulus. Han hadde mange oppturer og fikk se mennesker frelst, men det var ikke uten kamp og motstand, til og med fengsel. Noe å reflektere over.

Gud vet å oppmuntre og bekrefte kall og tjeneste i livet i rette tid. Paulus fikk det i Korint.

Evangeliets kraft er stor. Det ble vi kraftig minnet på, ikke minst i Aten og Paulus sitt møte med datidens «livs-synstorg» der religion og filosofi ble diskutert. Jeg fikk en fornyet tro på evangeliet som Guds kraft til frelse.

Det er store avstander mellom byene. Når vi leser at Paulus kom til Korint fra Aten tenker vi kanskje at det var en naboby like ved. Vi kjørte buss i flere timer! Hele reiseruten til Paulus var lang og strabasiøs. Alt hva den mannen orket for Guds rike, i bare reisetid.

Bibellesningen får et helt annet perspektiv når en har vært på stedene som omtales i Bibelen. Det være seg Israel eller Hellas. Et must for elever, studenter og pastorer! 🙌

**LYST PÅ ET
ÅR PÅ BIBEL-
SKOLE?**

SØK HER:

5. plass for Ansgar høyskole

Ansgar høyskole havner på en god 5. plass i antall produserte publiseringspoeng per faglige ansatt i universitets- og høyskolesektoren i 2023. Det melder Khrono.

– Det er veldig bra, særlig med tanke på at vi har langt mindre forskningstid per faglige ansatt enn institusjonene over oss på lista, kommenterer forskningsleder Marie Strand Skånland.

2023 er blant toppårene når det gjelder vitenskapelig publisering på Ansgar høyskole, med 1,49 poeng per faglige ansatt. Vi er særlig fornøyde med å ha snudd trenden når det gjelder mannlig kjønnsdominans blant dem som publiserer. I tillegg er det veldig hyggelig at flere av stipendiatene våre har publisert på høyt nivå, og at to av publikasjonene er skrevet av våre masterstudenter, poengterer Skånland. 📖

Foto: Lasse Eid

Økning i antall søkere via samordna opptak på Ansgar høyskole

Det er en 5% økning i antall søkere fra 2023 totalt og en økning i antall søkere som har Ansgar høyskole som førsteprioritet.

På teologi har vi like mange søkere i 2024 som i 2023, mens det er en økning på 13% på psykologi.

Det er noe nedgang i søkere til studieprogram i musikk og interkulturelle relasjoner, men det er fint å se et godt antall søkere på det nye årsstudiet i *Miljøterapi i et mangfoldig samfunn*. 📖

DET AKADEMISKE SLITET: HVORFOR GIDDER VI?

Tekst: Helen Kolb

noen samfunn er behovene veldig synlige. Samfunn der ikke alle har et hjem, ikke alle har mat, eller andre behov som er synlige, kan vi se bilder fra på Dagsrevyen hver kveld. Så blir det lettere å se for seg hvordan en kan bidra til en løsning. Men hva med oss som bor i et samfunn der behovene er mindre synlige? Hva skjer når det ikke lengre er synlig hva samfunnet trenger av meg? Det norske samfunnet har åpenbart behov for studenter som kan jobbe med mennesker, skape mening for både andre og seg selv – men ved første øyekast er det ikke nødvendigvis så lett å se.

Hvert år begynner mange studenter å studere psykologi på Ansgar høyskole. En del av disse håper å søke seg videre til andre instanser etter hvert slik at de kan ta profesjonsstudier i psykologi, og dermed bli psykolog. Men mange er ikke helt sikre på hva de kommer til å gjøre etter endt bachelorstudium. Disse studentene vet at de ønsker å forstå mennesker og ønsker å jobbe med mennesker på en eller annen måte – mennesker i krise kanskje, mennesker som trenger noen form for hjelp, barn, ungdom, voksne, eldre, mennesker på vei i livet sitt på en eller annen måte.

Tre år er lang tid, og en bachelor i psykologi byr på mange akademiske utfordringer. Det er lett å bli sliten, å ikke se poenget med det en holder på med lengre, når målet er litt diffust.

Viktor Frankl (1905-1997) var en østerriksk psykiater og psykoterapeut som

er mest kjent for å ha utviklet en form for psykoterapi som setter søkelys på søken etter mening i livet som den sentrale menneskelige motivasjonskraften. Frankl mente at mennesker er drevet av et ønske om å søke og skape mening i livet.

Viktor Frankl reflekterte over sin egen overlevelse av konsentrasjonsleirene etter andre verdenskrig og mente at det å finne en personlig mening med livet var avgjørende for å holde ut de ekstreme lidelsene. Han observerte i konsentrasjonsleirene at fangene som klarte å overleve ofte var de som kunne koble seg til et positivt formål i livet, og deretter fordypet seg i å forestille seg dette formålet.

En bachelor i psykologi (eller en hvilken som helst annen bachelor) er selvfølgelig ikke noe form for ekstrem lidelse, men Frankls refleksjoner kan synlig-

gjøre hvor viktig det er, i dette tilfellet for en student, å kunne forestille seg hva de skal gjøre med livet sitt etter endt utdanning. Dette jobber vi på Ansgar høyskole målrettet med – å øke studentenes systemforståelse, å hjelpe studentene å se bak fasaden av de fine glansbilder som pynter sosiale medier, å få en bedre forståelse av hvordan de kan bidra.

Paulus i Bibelen oppfordrer oss til noe av det samme: «Men la oss gjøre det gode og ikke bli trette for vi skal høste i sin tid, så fremt vi ikke går trett» Galaterne 6,9. I oppfordringen til å ikke bli trette ligger implisitt ideen om at gode mennesker ville bli trøtte etter hvert av å gjøre det gode. Og i disse øyeblikk står vi i fare for å miste det som vi hadde som mening ute av syne. Paulus oppfordrer oss til å holde ut, slik at vi kan høste i sin tid.

Så i Frankls og Paulus sin ånd jobber vi som lærere og andre på Ansgar høyskole med dette, gjennom undervisning som er samfunnsnært, prosjekter i samfunnet og andre land, og å invitere inn samfunnsengasjerte i vår lille ‘Ansgarboble’ på Gerdas kafé en gang i uka. Vi ønsker å hjelpe studentene til å finne sin plass i samfunnet, finne motivasjon når studiene blir tunge, og ikke minst at de skal få erfare at det akademiske slitet er verdt det. 📖

HVA ER ET GODT LIV?

– en tankevekkende podcast

Hva bidrar til å gi et meningsfullt og balansert liv?
Et åpent spørsmål som har nær forbindelse med både teologi, musikk og psykologi.

Temaet for denne serien er *relasjoner* i ulike former.

Distribueres på Apple Podcast og Spotify.

WHAT'S IN A GOOD LIFE?

2nd cross-sectional conference
13.–14. june 2024

Dette er en åpen forskerkonferanse som betyr at både akademikere, men også andre interesserte kan delta!

Les mer om konferansen her:

ÅPEN SCENE

Åpen scene er et samlende arrangement, med tradisjon blant studentene på høyskolen. I år har kveldene med "åpen scene" hovedsakelig vært preget av musikalske innslag fra musikklinjen, krydret med noen dristige stand-up-opptredener fra psykologi-studenter. På siste åpen scene fikk vi til og med innslag fra bibelskolen med trylleshow.

Tekst & Foto: Adrian de Linde, Studentrådsleder

Dette er et arrangement som trekker til seg studenter på tvers av studieretninger, og kan være et godt avbrekk fra studiehverdagen. Arrangementet tilbyr videre en mulighet for å utvikle seg som artist, og for å bli scenevant over en lav terskel.

Etter skoletid flyttes bord fra kantina og inn i aulaen, det rigges med lyslenker, og man blir tilbudt snacks og brus, i det man setter seg for å bli underholdt av medstudenter fra høyskolen. Innslagene er varierte, med mye god musikk av alle

sjangere, fra rolige pianister til høylytte rockeband. Moro er det også når psykologistudenter har brutt komfortsonen for å teste sine nerver og humoristiske sans, med komiske innslag.

Når det kommer til hyppighet, ble det arrangert to åpne scener i høst, og det har blitt arrangert en gang dette våsemesteret. Til neste studieår har vi som målsetting å arrangere 3 åpne scener per semester. I studieåret som har vært, har det også blitt bestilt middag fra kantina, til deltakere og tilskuere av åpen scene. Det har vært et jevnt godt oppmøte på tretti til førti studenter og elever. 🌊

Avgangsstudenter høyskolen våren 2024

Bachelorkandidater i psykologi

Andersen, Christoffer Even
Birkeland, Josephine Hennig-Olsen
Carlsen, Even Lund
Eeden, Elizabeth Pagdalian Van
Egebakken, Linn Merethe Berg
Eichner, Miriam
Graff, Guro
Grimeland, Madelen Annfrid
Hansen, Tina Fåland
Hartviksen, Simen
Himberg, Vilma
Hoppestad, Emil
Kjeldby, Marte Bjørnflaten
Kalstø, Synne Solberg
Karagöz, Esra
Kjærvik, Inga
Kleiven, Emma Øvrum
Kongevold, Iselin Helene Schoonderbeek
Langeng, Markus Lange
Larsen, Malene Hellan
Nielsen, Thomas
Næs, Jostein
Pedersen, Nadja Vigger
Rosvold, Marie Kokvik
Sahiti, Ermira
Steinsland, Silje Kristengård
Torjussen, Oline Grunnsvoll
Tronrud, Jonas
Waldeland, Jan Åge Hovland

Bachelorkandidater i musikk

Brandal, August Julian
De Clive-Lowe, Tabitha Kiri Johanne
Durand Martinez, André
Fosen, Magnus Totland
Hegge, Siril Næsheim
Hake-Steffensen, Thomas
Halvorsen, Marita Herigstad
Henriksen, Erlend Finstad
Jacobsen, Anders Vala
Larsen, Rita Marlen Johnsen
Lundvoll, Jens Kristian
Lynnebakken, Ulrik Andre
Masao, Karen Edward
Mehari, Semhar Weldemariam
Moen, Per-Jonas Otterlei
Planting, Hanne Rebecca Eriksen
Valdal, Veronica Stennes
Vibran, Siddy Kristiane

Bachelorkandidat i interkulturelle studier

Johnsen, Synne

Bachelorkandidater i teologi

Fladstad, Lars Andreas
Hansen, Mats
Lende, Sharon Benita
Lian, Torunn Fidje
Myklebost, Simon Levi
Vik, Maria

Masterkandidat i ledelse og menighetsutvikling

Fjellstad, Henrik
Meszaros, Charlotte
Rønning, Per Kristian

Foto: Lasse Eid

SOMMERFERIE I KRISTIANSAND?

Ansgar Sommerhotell og konferansesenter

er et familievennlig hotell med fantastisk beliggenhet like ved sjøen, midt mellom Dyreparken og Kristiansand sentrum.

For mer informasjon og booking:
ansgarsommerhotell.no

Ønsker du rabatt?

Bruk rabattkode: ANSGARFRIENDS

Vil du gi en gave til Ansgar bibelskole?

Ansgar bibelskole er i en krevende tid økonomisk.

For at bibelskolen skal ha en trygg fremtid, trenger vi hele misjonskirkefamilien med på laget. Vi vil trenge økonomiske bidrag utover statsstøtte og elevbetaling. Vi trenger at misjonskirkefamilien er med og løfter og heier på Ansgar og på bibelskolen.

Vi skal arbeide mer med å gjøre Ansgar bibelskole til et naturlig valg for ungdom i menighetene våre. Ny forskning viser at et år på bibelskole er utrolig viktig for unge menneskers trosutvikling og engasjement i menighet (se saken på side 16).

Vi vil derfor utfordre deg til å støtte oss både økonomisk og i bønn!

Vi ber om din hjelp til dette:

- 1. Be:** Vi tror at bønn virker, og ønsker å være en skole som utvikles og drives etter Guds vilje og plan. Be om at skolen skal ledes etter Guds vilje. Og at tilskudd ikke skal reduseres ytterligere.
- 2. Gi en gave:** Vi trenger fortsatt ekstra midler for de neste årene, slik at vi kan legge et fundament for en sunn og god drift.

HVORDAN KAN DU GI:

- Du kan gi en **engangsgave** enten på **Vipps #75034** eller til konto nr 3000.19.17079
- Eller du kan tegne et **fasttrekk**, enten med avtalegiro eller med Vipps.

Tar du utfordringen?

